

בסיעתא דשמיא

מִשֶׁה גוֹטְמָן

כָּל הַיְלָדִים טוֹבִים

3

מהדורה ראשונה

שבט תשפ"ג

דוד כל"ש

איננה הרגל סגל לעצמו יודה'לה?
 את מי העריך דוד שמעיה? או שאולי לא...
 אצל מי התגלו שנים לבנות? ורגע, זה מוזר?
 וגם: האם מה שקרה לדוד שמעיה בחתונה מצחיק?

פחות חריף, בבקשה.

פֶּרֶק רֵאשׁוֹן

אוֹרַח מְשִׁיחַ

”מְזֹל-טוֹב ! מְזֹל-טוֹב !”, עֲלִזְנוּ וְקַפְצָנוּ מֵהַתְּרַגְּשׁוֹת.

דוד אהר'לה, אחיה הצעיר של אמא שהתחתן לפני שנה בערף, התקשר בהתרגשות, וספר שנולד להם תינוק. הבשורה המרנינה הפכה את היום השגרתי שלנו ליום חג, והתמלאנו בשמחה עצומה.

היחסים שלנו עם דוד אהר'לה קרובים מאוד. הוא גר בשכונה שבה אנו גרים, ואנחנו מבקרים אצלו בבית הרבה יחסית. הוא ואשתו קופצים אלינו לבקורים מפעם לפעם, ובין המשפחה שלנו למשפחה הקטנה שלהם יש קשר חם במיוחד. השמחה שלהם היא השמחה שלנו.

אמא הכפילה את שמחתנו כששבה לפלון אחרי כמה שיחות טלפון שנהלה הרחק מאזנינו ומצתהלותינו, ובשרה בקול חגיגי למדי שבעזרת השם יהיו לנו אורחים בשבת קדש.

דוד שמעיה ומשפחתו - כולל בני הדודים: בננו ובנותיו - יהיו

האורחים שלנו. כך יוכל דוד שמעיה להשתתף בשלום-זכר שיערוך בליל שבת בבית הכנסת שבשכונתנו, ולשמח עם אחיו אהר'לה מקרוב.

דוד שמעיה שגר בירושלים, אח נוסף של אמא, אהוב עלינו לא פחות מדוד אהר'לה. הוא מבגר ממנו בכמה וכמה שנים ונחשב לאדם חשוב - הוא משגיח בישיבה מפרסמת.

שמחנו מאוד.

שמחות משפחתיות מחוללות מחולות בלב. החיים נראים בזכותם יפים וחייתיים.

בתוך הלב ודי בסוד הרגשתי שמחה מגברת.

אני חושב שהסבה לשמחתי המגברת היא הקשר הטוב שהצלחתי לקשר עם דודי המערך, דוד שמעיה, שהוא, אגב, אחד האנשים החביבים ביותר שאני מפיר. יש לו מאור פנים מיחד והוא מתיחס בסבלנות לכל אחד שפוגש אותו.

קשאנחנו נקלעים לאותה סביבה, בשבתות ארוח או בשמחות משפחתיות, אני מבחין בכל פעם מחדש כיצד אנשים שמחים לפגוש אותו, ואיך הנוכחים סביבו מרתקים אליו ולמוצא פיו. זאת אפלו שהוא לא מדבר הרבה, וגם לא מדבר בקול. יש משהו מושך

וימרתק דוקא באדם שאומר מעט, חושב הרבה, ומשוחח בשקט
ובנעם, בלי להגביה קול.

אני חושב שדוד שמעיה שם עלי עין לטובה, כמו שאומרים.

זאת אומרת: נראה לי שהוא מחבב אותי ונהנה לשוחח אתי.

אולי כי נחנתי בקליטה חדה של מציאות ובתפיסה טובה של
פרטים.

כן ואכן - אני מצליח לקלט נתונים מפתיעים ולזהות נקודות
צדדיות שאחרים אינם שמים לב אליהן. שימת הלב שלי במצבים
שונים, מעוררת התפעלות בסביבתי.

בטיול שנתי למשל, אני יכול לקלט בתוך שניות שבסוף היום
הארץ צוה המלמדים ותר בשקט ובלי לספור לנו על בקור באחד
האתרים המעניינים, כי הם כבר היו מתשים; בפתח אני יכול לקלט,
לדגמא, שהיום המלמד הגיע עיף כבר מהבקר ובגלל זה הוא גוער
הרבה בילדים; בבית אני לפעמים היחיד ששם לב לכל מיני רמזים
או לחישות בין ההורים.

בכל פעם שצינתי נקדה מסימת שאיש לא שם לב לקיומה,
ראיתי שהמאזינים מתפעלים מהדברים שאמרת ומנהגלויים
שגליתי. התרגלתי להנות מההתפעלות שהם הביעו מול כשורי
הקליטה וכשרונות התפיסה שבהם נחנתי.

כְּדֵי שְׂאֲנָשִׁים יִמְשִׁיכוּ לְהִתְפַּעֵל וּלְהִתְרַשֵּׁם מִמְּנִי, וְכְדֵי שְׂלֹא
נִפְסִיקוּ לְהַעֲרִיף אֶת הַיּוֹצֵא מִפִּי וּלְהַקְשִׁיב לִי בְּהַעֲרָצָה, נַעֲשִׂיתִי
'פְּרָשׁוֹן' שֶׁל הַמְּצִיאוֹת.

מה זאת אומרת?

זאת אומרת שְׂבִכָּל אֲמִירָה שְׂשִׁמְעֵתִי מִמִּישָׁהוּ, וּבְכָל מַעֲשֵׂה
שְׂנַעֲשֵׂה בְּנוֹכְחוֹתִי, הֵייתִי מְחַפֵּשׂ רְבָדִים נִסְתָּרִים וּבּוֹדֵק נִקְדוֹת
צְדָדִיוֹת שְׂאֲחַרִּים לֹא שָׂמוּ לִב אֲלֵיהֶן.

כְּשֶׁהֵייתִי מוֹצֵא כְּאֵלוֹ, הֵייתִי חוֹשֶׁף אוֹתָן מִיָּד, וּמִסְבִּיר בְּקוֹל
רָם אֶת הַכּוֹנֵה הַסּוֹדִית שְׂמֵאֲחֹרֵי הַדְּבָרִים. הַתְּרַגְּלֵתִי לְהַפְנוֹת לְלֹא
הַרְף אֶת תְּשׁוּמַת הַלֵּב שֶׁל אֵלֹו שְׂמִסְבִּיבִי לְנִקְדוֹת שֶׂהֵם שְׂלֹא שָׂמוּ
לִב אֲלֵיהֶן; וּבְפִעֲמִים רַבּוֹת הֵייתִי מְפָרֵשׂ וּמִסְבִּיר שֶׂהָאוֹמֵר כֶּף וְכֶף
הַתְּכּוֹן בְּעֵצָם לְמַשָּׂהוּ לְגַמְרֵי אַחַר אוֹ שֶׂהוּא לֹא חָשַׁף אֶת כָּל הָאֲמֵת.

אֲתֵן לָכֶם דְּגַמָּאוֹת כְּדֵי שְׂתְּבִינּוּ טוֹב יוֹתֵר: אִם נִעְרַף מְבָצֵעַ
בְּמִתְמִידִים וְקַבְּלָנוּ קְרָמְבוֹ, יִכְלֵתִי לוֹמַר לְחֻבְרִים שְׂלִי: "הַקְּרָמְבוֹ
הַזֶּה נִמְכָּר עֲכָשׁוּ בְּמִבְצָע מְשִׁתְּלֵם בְּמִיחָד, בְּגַלְל זֶה קָנוּ לָנוּ אוֹתוֹ";
אוֹ: "תְּרָאוּ, תְּרָאוּ, הַתְּאָרִיף הָאֲחֵרוֹן לְשׁוּק שֶׁל הַקְּרָמְבוֹאִים" הָאֵלוֹ
הוּא מְחַר, אֲזִי בְּמִקּוֹם לְזֹרֵק אֲרָגוֹ שֶׁל קְרָמְבוֹאִים לְפַח - כִּי הוֹלֵךְ
לְעֵבֶר הַתְּאָרִיף, תְּרָמוּ אוֹתָם לְמִתְמִידִים"; אוֹ: "רְאִיתֶם שֶׂהַמְּדָרִיף
שֶׁל הַמִּתְמִידִים נָתַן לְחִימ'קָה לְחַלֵּק אֶת הַקְּרָמְבוֹ אֶפְלוֹ שֶׂהוּא אַחַר?
הוּא פְּשוֹט רוֹצֵה לְהִתְחַנֵּף לְאֲבֵא שְׂלוֹ, הַגִּבְאִי שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת".